Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 34. | Den 18 Oktober 1925. | 53:e årg.

Ett eden.

Förr än jag uti dagens möda går,
hos dig ett ögonblick jag önskar stanna,
min späda pilt, att smeka få ditt hår
och kyssa till farväl din ljusa panna.

Du ler emot mig med ett ögonpar,
som trollar fram en himmel med sitt skimmer,
och i vars grund, så skuldlös ren och klar,
jag ej ett moln av livets sorg förnimmer.

Och när jag sedan mitt bland dagens id
all livets oro känner kring mig brusa,
min hågkomst söker dina blickars frid
och dina leenden, de barnsligt ljusa.

Om hård min lott mig tycks och tung min färd
all bitterhet i samma stund jag glömmer,
som jag att gästa går den undervärld,
där än i menlöshetens ro du drömmer.

Jag vet, att om än höljd min himmel står
av skuggor, som förmörka vandringsleden
jag vid din hand dock finna kan de spår,
som bära åter till min barndoms eden.

E. N. SÖDERBERG.

Herdegossens bön.

En gång för mycket länge sedan, så länge sedan att omkring tre tusen år ha gått, levde en gosse, som var herde. Nå, det är ju inte så märkvärdigt, ty både före och efter honom ha många herdegossar funnits. Men denne herdegosse var olik de flesta andra, och han blev även något märkvärdigt, nämligen konung. Säkerligen kan du nu säga att gossen hette David, att han bodde i Betlehem och att han blev konung över Juda och Israel.

Men huru märkvärdigt än detta var, är det likväl inte det märkvärdigaste, som kan berättas om David. Detta är att han fruktade Gud och kände honom så väl, att han kunde skriva härliga psalmer till Herrens pris, och den underbaraste av dessa är herdepsalmen, vilken börjar: Herren är min herde.

Kycklingarna.

I hönsgårdan funnos ett par hönor, som voro Margits. Dessa hade hon också särskild omsorg om, och när den ena lade ägg och fick kycklingar, då må du tro, Margit blev intresserad. De små lustiga kräken tyckte hon vara de märkvärdigaste varelser, som funnos, och dem omhuldade hon och vakade över.

Fader vår, som är i himmelen.

Kycklingarna.

När Kirpa Dei reste till marknaden.

(Forts. fr. nr 33.)

Detta var en farlig belägenhet. Vad skulle han göra? I sin villrådighet försökte han komma åt sidan, där stammen av ett stort träd bildade ett naturligt hinder mot den framträngande folkmassan. Han upptäckte då en liten urhålkning, formad av trädets hopslingrade rötter. Detta syntes vara rädd-

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBL.

ningen för dem. Han lyfte in den lilla flickan i urhålkningen med sträng tillsägelse att stå stilla där tills han kom tillbaka och var så försvunnen och befann sig ännu en gång i den framrusande folkhopen.

Kirpa Dei tyckte inte om att bli lämnad ensam, men hon var glad att finna en tillflykt från den förskräckliga trängseln, och till en början roade det henne att i lugn beskåda allt som hände omkring henne. Nedhukad ganska nära hennes gömställe satt en gammal "helig man". Hans långa flätade hår och saffransfärgade dräkt såväl som de många olika pärlor och smycken som han bar om halsen, betecknade en hög grad av helighet. Hans flaggstång — en järnstång med tre breda gafflar i toppen, varifrån en röd fana svajade — var nedstucken i jorden bredvid honom.

Han gjorde goda affärer, vilket den stora mängd sockerrör, som låg framför honom utvisade, och det ständiga rassel, som uppstod, då alla småslantar och större mynt med ett klingande ljud föll i mässingsskålen.

Kirpa Dei betraktade de klingande mynten med stigande förvåning, medan en föresats vaknade inom henne. I ett hörn av sin slöja hade hon ju två småmynt. Hon hade ämnat att köpa sötsaker för det ena och en leksak för det andra, men nu gick en alldeles ny tanke upp för henne. "Jag vill också offra något", sade hon för sig själv. "Mor offrar sitt mynt och far sockerrören. Det här ser ut att vara en mycket helig man. Jag skall offra min ena slant."

Försiktigt knöt hon upp sin slöja och tog fram slanten. Långsamt räckte hon fram handen och lät myntet falla ned i skålens vida öppning. Men — ack, ack, — då hon drog tillbaka sin hand kom hon att stöta till en stor, tjock, juvelprydd man, som just ämnade nedlägga ett stort silvermynt i skålen. Långt bort rullade det, blänkte och försvann i trängseln av alla trampande fötter, medan den "helige mannen" häftigt rusade upp från sin begrundande ställning och utöste sin vrede över den förskräckta lilla flickan och förbannade henne vid alla sina gudar, medan hon lik en hjälplös hjort i yttersta nöd, darrande och skakande kröp ned och gömde sig bland trädets rötter.

Folkskaran samlades snart omkring dem, ditlockad av den helige mannens höga rop, då han förbannade henne för att hon ville bestjäla honom. Stackars Kirpa Dei, det var inte underligt, att hon, då allt detta förskräckliga lades henne till last, brast ut i ett förtvivlat skri. Men nästa ögonblick stod hennes far framför henne och folkskaran skingrades som flugor.

(Forts.).

Omflyttningsuppgift.

J	E	N	A
A	X	E	L
V	E	R	A
T	E	B	E
S	I	A	M
K	A	I	N
K	A	N	A

Var och en av de sju bokstavsremsorna här ovan skall förskjutas mer eller mindre åt höger eller vänster, men så, att sedan en rad över varandra stående bokstäver bilda namnet på en profet.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 25 oktober.

Belsassars gästabud.

Dan. 5: 1—7; 24—30.

Tänkespråk: *Gud är den, som dömer; den ene ödmjukar han, den andre upphöjer han.* Ps. 75: 8.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningsförbundets textlista:

Måndag: Ester 6: 1—14; 7: 1—10.
Tisdag: 1 Mos. 40: 1—23.
Onsdag: Dom. 14: 10—20.
Torsdag: Dom. 16: 18—31.
Fredag: Matt. 14: 1—12.
Lördag: Jes. 25: 6—12.
Söndag: Dan. 5: 1—7, 24—30.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1925